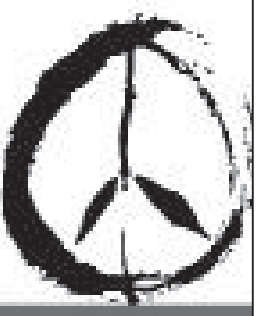

ಭೂವ ಲಹರಿ

ಭಾರತ ಪೈಲ್ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಚೀನಾ ಪೈ ಓವರ್ ಮುಗಿಸಿತು!

ಅಮೃತಕಾಲ ನಾನು ಚೀನಾಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಾಗ ನನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ದಶಕಗಳು ಕಳೆದರೂ, ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಭಾರತ ಮತ್ತು ಚೀನಾ, ನೆರೆಹೊರೆ ದೇಶಗಳು. 1947ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯಿತು. 1949ರಲ್ಲಿ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು.

ಒಂದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಎರಡು ದೇಶಗಳು ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಹೇಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟವು? ವಿಮಾನ ಚೀನಾದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆಗಳು ಕೆಲವೇ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ - ಅವು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ರೈಲುಗಳು ಕೇವಲ ವೇಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ - ಅವು ಸಮಯದ ಮೇಲಿನ ಗೌರವದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ನಗರಗಳು ಕೇವಲ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಗುಂಪಲ್ಲ - ಅವು ಒಂದು ದೇಶದ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಚಿಂತನೆಯ ಪ್ರತಿರೋಧದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಾಗಲೇ ನನಗೆ ಅನಿಸಿತ್ತು, ಇದು ಕೇವಲ ಹಣದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ದೇಶ ಅಲ್ಲ. ಇದು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಡ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಕಾನೂನಿನ ಭಯದಿಂದಲ್ಲ; ಇದು ನನ್ನ ದೇಶ ಎಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ.

ಯಾರೂ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ದೇಶ, ಅಪಾರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ದೇಶ, ಭಾವನೆಗಳ ದೇಶ, ಅಭ್ಯಾಸದ ದೇಶ, ಬುದ್ಧಿವಂತ ದೇಶ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ನಾವು ಚದುರಿಕೊಂಡೆವು. ಚೀನಾ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಒಂದೇ ಗುರಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡಿತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಓಡಿದರು. ನಾವು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಭಜಿತರಾದೆವು. ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡೆವು. ಭಾಷೆಗಾಗಿ ಜಗಳವಾಡಿದೆವು. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡೆವು. ಚೀನಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಯಾರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂದು ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಇನ್ನೂ ಮೂಲಭೂತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ, ಅವರು ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 5 ದಿನ ಬೆಳೆಕೆಂದರೆ, 5 ದಿನದ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಕಡತಗಳು, ಅನುಮತಿಗಳು, ಕಾಯುವಿಕೆ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ, ರಾಜಕೀಯ.

ಚೀನಾ ಶಿಸ್ತಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿತು. ಭಾರತ ಜುಗಾಡಿತು ಅನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿತು. ಅವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ನಾವು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವುದನ್ನು ಕಲಿತೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮೊದಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲ - ಇದು ಸಮಾಜದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಚೀನಾ ನಾವು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು.

ಆದರೆ ನಾನು ಚೀನಾವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾರು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಜೊತೆ ಒಂದು ಭಯವೂ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಜನರು ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಗಡಿಗಳಿವೆ. ಚೀನಾ ವೇಗವನ್ನು

ಒಂದೇ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೊಸ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಎರಡು ದೇಶಗಳು ಒಂದೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಹೇಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟವು? ವಿಮಾನ ಚೀನಾದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ರಸ್ತೆಗಳು ಕೇವಲ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ - ಅವು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ರೈಲುಗಳು ಕೇವಲ ವೇಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ - ಅವು ಸಮಯದ ಮೇಲಿನ ಗೌರವದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಅಯ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಒಂದು ದೇಶ ಯತ್ನದಂತೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶ ಆತ್ಮದಂತೆ ಬದುಕಿತು. ಭಾರತ ನಿಧಾನ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಸಹನೆಯವಾಗಿ ನಿಧಾನ. ಭಾರತದೊಳಗೆ ಒಂದು ಜೀವಂತ ಗದ್ದಲವಿದೆ. ಚಿಂತಾ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಧ್ವನಿಯಿದೆ. ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ನಡುವೆ ಬದುಕುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರ್ಬಲಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ.

ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವೂ. ನಾವು ನಿಯಮ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇವೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಯವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭೆಗಿಂತ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ.

ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಹಿಂದುಳಿಸುವುದು ಬಡತನವಲ್ಲ. ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮನೋಭಾವ. ಚೀನಾದ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕೇವಲ ಹಣದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಚಿಂತನೆ, ಶಿಸ್ತು, ಉತ್ಪಾದನೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗುರಿ, ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಸಹಾಯ ಫಲ.

ಭಾರತ ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಒಳಗಿನ ಸಂಪೂರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸರಸುಗಳೇ ಜೀವಂತವಾಗಿವೆ. ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗ ಜಗತ್ತಿನ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದ ಮಗು ಅಂತರಜ್ಞ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಭಾರತದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕೊರತೆ ಅಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನ ಕೊರತೆ. ನಾವು ಭಾರತೀಯರು ಶಿಸ್ತನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂಜೆಯಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ದೇಶವನ್ನು ಯಾರೋ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ನಮ್ಮದು ಎಂದು ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಈ ದೇಶವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

1950ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ತಜ್ಞರು ಭಾರತ ಮತ್ತು ಚೀನಾವನ್ನು ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಶೀಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೆಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡೂ ದೇಶಗಳು ಒಂದು

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಹಸಿವು ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. 1950ರ ದಶಕದಿಂದ 2020ರ ದಶಕದ ಆರಂಭದವರೆಗೆ, ಚೀನಾ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

1980ರಲ್ಲಿ ಚೀನಾ ತನ್ನ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಒಂದು ಮಗು ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿತು. ಇದರಂತೆ ಭಾರತದ ಒಬ್ಬ ಫಲವತ್ತಿತ ದರ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ಕುಸಿಯಿತು. 1981ರಲ್ಲಿ ಚೀನಾ 100 ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಗಡಿಯನ್ನು ದಾಟಿತು, ಭಾರತ 1997ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮೈಲಿಗಲ್ಲನ್ನು ತಲುಪಿತು.

2022ರಲ್ಲಿ, ಭಾರತವು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಚೀನಾವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವದ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶವಾಯಿತು. ಚೀನಾದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಅದರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಉಕ್ಕುಗಂಧದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಎರಡೂ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾಂತರ ವಿವಿಧ ಅನುಭವಿಸಿದವು, ಆದರೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪಥ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಇಂದು ಚೀನಾ ವಿಶ್ವದ ಎರಡನೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಉತ್ಪಾದನೆ, ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ, ರಫ್ತು, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜಾಗತಿಕ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಚೀನಾದಷ್ಟು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಲ್ಲ. ಅರ್ಥಿಕತೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಡ್ಡತೆಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಚೀನಾ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರಗಳು ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ವಿರೋಧಿಗಳಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಚೀನಾಕ್ಕೆಿದೆ. ಒಂದು ರಸ್ತೆ, ಬಂದರು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಲಯ ಅಥವಾ ನಗರ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅವರು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಳೆದ 40 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ರಫ್ತು ಮತ್ತು ಮೂಲಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಆತ್ಮತಂತ್ರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಫಲಶರಣ ಇಂದು ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಚೀನಾ ವಿಶ್ವದ ಎರಡನೇ ನಂನು ಸುತ್ತಲಿನ ನಗರ ಜೀವನವನ್ನೇ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಎಡೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾಮಗಾರಿ.

ಇಂದು ರಸ್ತೆ ಅಗೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ರಸ್ತೆ ಕೆಲವಾಗಲಿ ಅಗೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಂತರ ಒಳಚರಂಡಿ ಕಾಮಗಾರಿ, ಮತ್ತೆ ನೀರಿನ ಪೈಪ್‌ಲೈನ್, ನಂತರ ಮೆಟ್ರೋ ಕಾಮಗಾರಿ, ಮತ್ತೆ ಗ್ಯಾಸ್ ಲೈನ್, ನಂತರ ಯುಟಿಲಿಟಿ ಕಾರಿಡಾರ್. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಅಗೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಂದು ಮುಗಿಯದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಒಂದು ಕಾಮಗಾರಿ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ರಸ್ತೆ ಒಮ್ಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದರೆ ಮುಂದಿನ 20 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಇರದು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಸ ಚೆಂಡರ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಚೆಂಡರ್ ಎಂದರೆ ಹೊಸ ಅನುದಾನ, ಹೊಸ ಕಮಿಷನ್, ಹೊಸ ಲಾಭ. ಹೀಗಾಗಿ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಿಂತ ನಿರಂತರ ಕಾಮಗಾರಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ರಾಷ್ಟ್ರ. ಇಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚು ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತವೆ. ಜಾತಿ ಆಧಾರಿತ ಅಸಮಾನತೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘರ್ಷಗಳು, ಬಡತನ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೊರತೆ, ಪ್ರಾಂತೀಯ ರಾಜಕೀಯ, ಉಚಿತ ಯೋಜನೆಗಳ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತೋಲನ - ಇವೆಲ್ಲವು ಅಗತ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ದೇಶದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಭಾರತೀಯರು ಚೀನೀಯರಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಸ್ಯೆ ಜನರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ; ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅಡ್ಡತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಚೀನಾ ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಉತ್ಪಾದನಾ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ರೂಪಿಸಿತು. ಭಾರತ ತನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮತೋಲನ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತು. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ರಫ್ತು -, ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ, ಜಾಗತಿಕ ವ್ಯಾಪಾರದತ್ತ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತು. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ರಫ್ತು -, ಮೂಲಸೌಕರ್ಯ, ಜಾಗತಿಕ ವ್ಯಾಪಾರದತ್ತ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತು.

ಇದರರ್ಥ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಕಟ್ಟುವ ಅಥವಾ ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ಉತ್ತಮ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕುಗಳು ಹೆಚ್ಚು, ಆದರೆ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಕಡಿಮೆ. ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚು, ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮಿತಿಗಳು ಕೂಡ ಇವೆ. ಭಾರತ ತನ್ನ ಒಳಗಿನ ವಿಭಜನೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, ಜಾತಿ-ಧರ್ಮ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಿಂತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಉದ್ಯೋಗ, ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಡ್ಡತೆ ನೀಡಿದೆ. ಮುಂದಿನ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರಮುಖ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಬಹುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭಾರತದ ಬಳಿ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿ ಅದರ ಯುವಜನತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆ. ಆ ಪ್ರತಿಭೆ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ದಿನ, ಭಾರತವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಸುಲಭವಲ್ಲ.

- ಲೀನಾ ಜೋಶಿ

ದೇಶದ ಜನರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12, ಫೋಲೇಟ್ ಕೊರತೆ? ಯಾರ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ?

ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಹಾಗೂ ಫೋಲೇಟ್ (ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ9) ಇವೆರಡೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಟಮಿನ್ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳೇನು? ಯಾರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ? ಎಂದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ದೇಶದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಮಂತ್ರವೆಂದರೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಭರತ ಅಹಾರ ಸೇವನೆ. ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪೂರೈಸುವ ಅಹಾರವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಅಹಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ತಜ್ಞರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾರತೀಯರು ಅತ್ಯಂತ ಮೂಲಭೂತ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಲವು ವರದಿಗಳು ಅಂತಿಮ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12, ಕಬ್ಬಿಣ ಹಾಗೂ ಫೋಲೇಟ್‌ನಂತಹ ಅಗತ್ಯ ಅಂಶಗಳ ಕೊರತೆಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ.

ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಕೊರತೆ ಒಂದು ಮೌನ ಆರೋಗ್ಯ ಬೆಳೆಗಾಳಿ. ಇದು ಬಹುಶಃ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸರಿಸುಮಾರು ಶೇ.47ರಿಂದ ಶೇ.51ರಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂದಾಜುಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಸುಮಾರು ಶೇ.37ರಷ್ಟು ಜನರು ಫೋಲೇಟ್ (ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ9) ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವಿಟಮಿನ್ ಕೊರತೆಯು ಆಯಾಸ, ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಹಾಗೂ ತಲೆತಿರುಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಒಡ್ಡಿದು ಕೈ ಹಾಕಿ ಕಾಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಜುಮ್ಮನಿಸುವಿಕೆ ಸಂವೇದನೆಗಳವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಹಾಗೂ ಹಲವಾರು ಗಂಭೀರ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಕೂಡ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಧ್ಯಯನ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಕಾರ, ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಮತ್ತು ಫೋಲೇಟ್ ಕೊರತೆಗಳು ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ? ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಟಮಿನ್ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಉಂಟಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಸಿ.

ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಪೋಲೇಟ್ ಕೊರತೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನು? ಜಿಪಾನನ್ ಒಸಾಕಾ ಮೆಟ್ರೋಪಾಲಿಟನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ನಡೆದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಮತ್ತು ಫೋಲೇಟ್ (ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ9) ಕೊರತೆ ರಕ್ತದಲ್ಲಿನ ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್ ವಿಕಿರಣ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ ಎಂದು ವರದಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ದೈಹಿಕ ಆಯಾಸ ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿಗತ ಕೊರತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆರೋಗ್ಯವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12, ಫೋಲೇಟ್ ಹಾಗೂ ಆಯಾಸದ ನಡವಿನ ಸಂಬಂಧವು ಈ ರೀತಿಯ

ಮೊದಲ ವರದಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಂಶೋಧಕ ಹಿರೋಕಿ ಕೋಶಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರಕ್ತದಲ್ಲಿನ ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮಟ್ಟಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಹೃದ್ಯೋಗ, ಬುದ್ಧಿಮಂದ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಮುರಿತಗಳ ಅನಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮದತ್ತಲೂ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸಂಶೋಧನೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್ ಎಂಬುದು ಪ್ರೋಟೀನ್‌ಗಳ ಜೀರ್ಣಕರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅಮೈನೋ ಆಮ್ಲವಾಗಿದೆ. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಟಮಿನ್ ಕೊರತೆಯು ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೃದ್ಯೋಗ ಹಾಗೂ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು ಅಹಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವುದೇನು? ನ್ಯೂಟ್ರಿಯಂಟ್ ಜರ್ನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ವರದಿಯು ಅಹಾರದ ಅಸಮತೋಲನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗುವ ಜೀವಾಂಶಗಳಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಶೋಧಕರು ಫೋಲೇಟ್ ಮತ್ತು ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12ನಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆಗಳಿಂದ ಆಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್ ಪಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ 600ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಆರೋಗ್ಯವಂತ ಜಪಾನೀಸ್ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್, ಫೋಲೇಟ್ ಹಾಗೂ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಮಟ್ಟವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಯಿತು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೋಮೋಸಿಸ್ಟೀನ್ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ 12 ಹಾಗೂ ಫೋಲೇಟ್ ಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆಯರುತ್ತದೆ. ಪುರುಷರು ಹಾಗೂ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ12 ಹಾಗೂ ಫೋಲೇಟ್ ಕೊರತೆ ಪರಿಹಾರವೇನು? ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ 12 ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯ ಪೋಷಕಾಂಶವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೆಂಪು ರಕ್ತಕಣಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ, ಡಿಎನ್‌ಎ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ನರಮಂಡಲದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಖ್ಯ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಫೋಲೇಟ್ ಅನ್ನು ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ 9 ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಕೋಶಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯಕರ ರಕ್ತದ ರಚನೆಗೆ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪೋಷಕಾಂಶವಾಗಿದೆ.

ಗರ್ಭಿಣಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಭ್ರೂಣದ ಮೆದುಳು ಮತ್ತು ನರಮಂಡಲದ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ 12 ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಪ್ಪುರಣಗೊಳಿಸಲು, ಅಹಾರ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಹಾಲು, ಮೊಟ್ಟೆ, ಮೀನು, ಕೋಳಿ ಹಾಗೂ ಮಾಂಸದ ಸೇವನೆ ಸೇರಿದೆ. ಪಾಲಕ್, ಮತ್ಸ್ಯ, ಬ್ರೂಕೋಲಿ, ಕಡಲೆ, ಕಡ್ಡಿ ಬೀಜ, ಮಸೂರ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಿಟ್ರಸ್ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಫೋಲೇಟ್ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಆರೋಗ್ಯ ತಜ್ಞರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬಯಲುಸೀಮೆಗೆ ಅಡಿಕೆ ಬೇಕೇ...? ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಬಹುಬಯಲಲ್ಲಿ ಎರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಜನಜನುವಾರುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯೋಣ ನೀರು ಸಿಗೋದೇಕೆನ್ನುವ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಅಡಿಕೆತೋಟ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ?

ಅಡಿಕೆಯ ಆದಾಯ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು ನಿಜ ಆದ್ರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಣ್ಣಹಿಡುವಳಿಯ ಎರಡು ಮೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರುವ ರೈತರುಸಹಾ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಆಸ್ತಿ ಅರ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಸಾಲ್ಪಿ ದುರವರ್ಷ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಅಡಿಕೆ ನೆಡ್ತಾರೆ, ಆದ್ರೆ ಈ ರೀತಿ ನಿಲುವಲ್ಲಿ ನಿರೀಲಿಲ್ಲದ ಒಗಟುವ ತೋಟ ಕಂಡಾಗ ಆ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ನೋವು ಅನುಭವಿಸದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು...

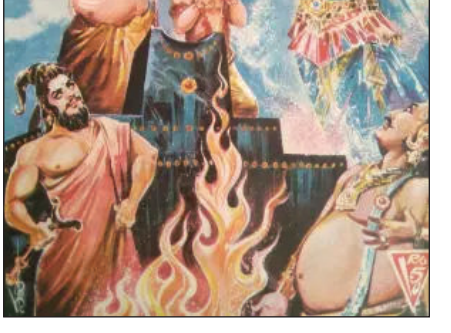
ದೇವರು ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕೇಬೇಕು ಅರೇಮಲೆನಾಡಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಲೆನಾಡಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕೇಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿನೇ ವಾತಾವರಣ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿರ್ತಾನೆ.

ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾದವರು ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಆದ್ರೆ ಮನೆಯವರ ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ಶಿಕ್ಷಣದ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವ ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಸಣ್ಣರೈತರು ಅಡಿಕೆ ನೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಿದರು ಸಲ ಯೋಚಿಸಲೇಬೇಕು.

ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ರಚನೆಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿವೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಪುನರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಗಳು ಸೋಮವಾರ ಜೂನ್ 1 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಪಕ್ಕದತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸುವ ಸಮಯವಾದರೂ ಮನೋರಂಜನೆ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಕಥೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳು ಅನಂದದಾಯಕವಾಗಿರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಾ ಈಗ ಹಿರಿಯರಾಗಿರುವ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿರುವ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆ ಚಂದಮಾಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿಸಲಿರುವೆ.

ಚಂದಮಾಮ, ಬಾಲಮಿತ್ರ, ಬೊಂಬೆಮನೆ ಇವುಗಳು 70, 80 ಹಾಗೂ 90ರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೇ ವಿಶೇಷತೆ ಏನೆಂದರೆ ಇವುಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ನೆರೆ ರಾಜ್ಯ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮದ್ರಾಸ್ (ಈಗಿನ ಚೆನ್ನೈ) ನಲ್ಲಿ. ಚಂದಮಾಮವು ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಆಂಗ್ಲ, ಹಿಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗಿನಂತೆ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಮುದ್ರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ ಚಿತ್ರಗಳು ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿಕ್ರಮ-ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳಂತೂ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಅದ್ಭುತ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮ ಬೇತಾಳ ಕಥಾ ಸರಣಿಯ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆ. ಸಿ. ಶಿವಶಂಕರನ ಕ್ರಮೇಣ ಚಂದಮಾಮ ಶಂಕರ ಎಂದೇ ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದರು.

ಶಿವಶಂಕರ. 1947ರಲ್ಲಿ ನಾಗರಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ಚಕ್ರಪಾಣಿ ಎಂಬವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಚಂದಮಾಮ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬಿ ವಿಶ್ವನಾಥ ರಡ್ಡಿ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮದ ಪ್ರಸಾರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿತು ಎಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಬಹುದು. ಸುಮಾರು 66 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಚಂದಮಾಮ 2013ರ ಮಾರ್ಚ್ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಈಗ ಹಳೆಯ ಚಂದಮಾಮದ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅಂದಿನ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊಸ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಂಪುಟಗಳು ಹೊರಬರಲಿವೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಹಿರಿಯರಿಗೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜ್ಞಾನ, ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿನೋದವನ್ನು ಕೊಡುವ ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-1 ಮತ್ತು ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-2 1970 ಮತ್ತು 2012ರ

ನಡವೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಓದುಗರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾಟನ್ ಪೇಟೆಯ ಹೇಮಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಶಕ್ತಿದಾಸ್ ಅವರು ಚಿತ್ರ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಅವರು ಬರೆದ ತೆಲುಗು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಡಾ. ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಕೆ.ಎ. ಅವರು ಅನುವಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆ. ಇದೇ ರೀತಿ, ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-2 ಮತ್ತು ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-3 ಕೂಡ ಅದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ (1970-2012ರ ನಡುವೆ ಪ್ರಕಟವಾದ) ಆಯ್ದು ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಪುಸ್ತಕ. ಇದು 2022ರಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣ ಕಂಡಿದೆ. ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-2 ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 46 ಕಥೆಗಳಿವೆ, ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-3ರಲ್ಲಿ 47 ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-3ನ್ನು ಸ್ಪೂರ್ಯವಂಶಿ (ಬಿ. ಪದ್ಮಜ) ಅವರು ತೆಲುಗಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

2023ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಚಂದಮಾಮ ಕಥೆಗಳು-4 ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 1972 ಮತ್ತು 1979ರ ನಡುವೆ ಪ್ರಕಟವಾದ 45 ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಈ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲ ಲೇಖಕರು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್. ಅವರು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಡಾ. ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಕೆ.ಎ. ಅವರು ಸುಂದರವಾಗಿ ಅನುವಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರಣಿ ಮುಂದುವರಿದು ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ 8 ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಎಂಟು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕೂಡ ಸಂಗ್ರಹ ಯೋಗ್ಯವಾದವು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಂತೆ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಇದನ್ನು ವಿರೀಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ನೀಡಿದರೆ ನಮ್ಮತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸುವ ನೈತಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರಿದಿರು.

ಹಳೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಾಲಮಿತ್ರ, ಬೊಂಬೆಮನೆ ಮೊದಲಾದ ಚಂದಮಾಮದ ಜೊತೆ ಹೊರ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಇಂತಹ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಲು ನೀಡಿ. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. (ಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಕೃಪೆ : ಉತ್ಪನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜಾಲತಾಣ) ಚಿತ್ರ ಕೃಪೆ: ಎಸ್. ಖಾತೆ, ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಲತಾಣಗಳು

